

Diari de la neu, 14/06/23

Paisatge verd a La Molina després de les pluges

Diverses fotografies ens mostren una primavera de verd intens a la Cerdanya

Imatge d'ahir als Alabaus de La Molina Autor/a: Diaridelaneu

Després d'aquest mes de maig força humit, i els 14 dies de juny de pluges més o menys regulars, al Diaridelaneu hem comprovat com el paisatge a l'alta muntanya s'ha tranformat cap a un color de verd intens. Repassem, en el cas de La Molina, tres espais on la frescor i la humitat han deixat un paisatge d'autèntica "primaverda" i fresca: Pista Llarga, Roc Blanc i els Alabaus.

Així de verda tenim la catifa natural de Pista Llarga. Imatge d'ahir dimarts (Foto: IST).

La conseqüència d'aquestes darreres pluges de juny és el color verd que ha tenyit el paisatge, i hem anat a **La Molina** per comprovar-ho sobre el terreny. En aquesta estació d'esquí i muntanya les pluges han fet que tres espais molt característics de l'estació hagin revingut amb una vegetació que reviu després de mesos de sequera. Es tracta de **Pista Llarga**, **Roc Blanc** i els **Alabaus**.

Com es pot veure a les imatges adjuntes i a l'àlbum d'Instagram que vam publicar ahir al nostre canal (adjunt aquí baix), els tres paratges transpiren frescor i humitat. A més, això permetrà que de nou els ramats puguin tornar a visitar l'alta muntanya aquest estiu. De fet, ja fa uns quants dies que les primeres vaques pasturen per la zona. Així, si ahir explicàvem el cas de Llessuí en aquest diari, avui ja poden confirmar que a la zona compresa entre el Pla de les Forques i La Molina 1450 les vaques han tornat.

Així de verd llueix la zona del Roc Blanc. Imatge d'ahir dimarts (Foto: IST).

La transhumància

Cada any, des de finals de maig i fins a mitjans de juny és el moment en el qual ramats de vaques tornen a pasturar pels prats d'alta muntanya. Després de passar part de l'hivern i la primavera per les pastures de comarques com el Baix i Alt Empordà, quan s'apropa l'estiu tornen al Pirineu

Es tracta de la transhumància, que cada any segueix un calendari de pastures força definit. De finals de maig i fins a l'octubre aquests ramats estaran per la muntanya fins que, amb l'arribada dels primers freds, aquests ramats tornaran a la plana.

Un procés repetitiu en el calendari que forma part d'una tradició d'origen mil·lenari al Pirineu. Explicat de forma ben resumida; consisteix a portar el bestiar de les valls baixes del Pirineu o de les comarques del litoral empordanès fins a les pastures altes, a més de 1500 metres, quan arriba l'estiu. Això permet aprofitar l'herba en aquestes zones que es conserva fresca i de millor qualitat gràcies al clima humit. Aquesta pràctica repercuteix en una millora del benestar animal, que pateix menys calor i n'acaba millorant el seu rendiment.

Tornen les esquelles

Un parell de setmanes enrere, quan les pluges encara no havien fet acte de presència de forma continuada i més o menys regular, ja vam informar que la sequera posava en risc que aquest estiu els ramats tornessin al Pirineu. Sortosament, els ruixats continuats han deixat les estacions de muntanya a punt i en condicions òptimes per a tornar a veure els ramats pasturant per la zona.

Així doncs, i malgrat la sequera que encara avui no està ni de bon tros superada, el paisatge i la sonoritat d'aquest mes de juny a la Molina i a tantes altres estacions d'equí serà el de cada estiu: prats verds amb herba fresca on pasturen vaques, ovelles i egües, i la remor de les esquelles i els ocells ressonant entre les muntanyes. Un plaer...